

HAI SĂ FIM NOI,IUBITO

Gustavo El

În liniște de seară,pe umerele-i goale
Băiatul își așează,tâmpilele-i gânditoare
Și pielea ei,o patură catifelată
Ca o mantie vastă,trupul îi îmbracă

Îmbrățișați,formând un tot,ei par să uite
De vreme,de tristețe,de lucruri neștiute
Și pieptu-i gol e pentru el,se pare
Pe lumea asta,dulce alinare

În cadru intim,cei doi împărtășesc
Povești frumoase,ce-ncep cu „te iubesc”
Și trag speranță că-ntr-o zi
De-a lor poveste,cu toții vor vorbi

Cum el,găsea-n ale ei brațe,tot ce avea trebuință
Și cum ale lor trupuri,formau o singură ființă
Prin beznă,viscol și prin ploi,cum trec cu-nverșunare
Visând la ziua-n care,pe strada lor e soare

S-o povesti cum ea,pe brațele-i puternice se-așează
Cum lângă el,la o lume de basm visează
Și că sosi-va clipa într-o zi
În pat,cu păr cărunt,când i-o zâmbi

Și-acum când vremea a venit,cei doi ca să se culce
Băiatul o sărută,i-nchide geana dulce
Și după toată dragostea,ce cald i-a oferit-o
La ureche îi șoptește: „hai să fim noi iubito!”

29.10.2015